

som Danmark helt uden selv at blive ramt udsætter vort land, natur og befolkning for.

For det andet angående alle de områder, der stadig væk med den nye finanslov er under beskæring: forskning, kortlægning, miljøindsats, vejrtjeneste og lignende områder. Lad os organisere det således, at vi selv køber disse ydelser der, hvor vi kan få de bedste betingelser, i stedet for at være afhængige af danske politikeres hjemlige spareproblemer. Vi kan sandsynligvis få de samme ydelser i Canada eller Island eller USA, og så belaster vi ikke længere de danske institutioner.

Hvad angår forsvarsområdet, ønsker jeg at sige, at jeg gerne vil opfordre til, at vi indgår en decideret aftale om forsvarsrets indsats i Grønland, så vi ikke længere er afhængige af, om forsvaret har overskredet sine bevillinger og derfor pludselig skal spare millioner. Det kunne også forhindre, at man uden nogen form for rimelighed finder på at spare inspektionskibe væk eller flytte Luftgruppe Vest til Island. Disse enheder er vitale for os i forbindelse med beskyttelsen af vore grænser og vore fiskeriressourcer, men også i forbindelse med hjælp i nødens stund. For os er det langt mere end brikker i et økonomisk spil.

I den forbindelse vil jeg i øvrigt gerne støtte den idé, som på det sidste er blevet luftet, bl.a. af formanden for Grønlands Landsting, hr. Jonathan Motzfeldt, om at skabe en grønlandsk kystvagt, så vi selv begynder at overtage forsvaret af vores fiskeri- og søterritorium.

Det sande problem omkring de finanslove og de bloktilskud, som vi beskæftiger os med i dag, er, at de intet lys tænder forude. De medfører intet håb, de øger ikke ansvarligheden og stoltheden hos vort folk. De holder blot hjulene i gang og fastfryser et system, der – som vores konference viste – er gennemgribende usundt for så vel de nordatlantiske økonomier som for de nordatlantiske folk. Danmark gavner de heller ikke.

Derfor er tiden kommet til at tænke radikalt nyt, når vi diskuterer den fremtidige udvikling – eller rettere afvikling – af det nuværende rigsfællesskabssystem. For Grønlands vedkommende er der nedsat en ny kommission, som forhåbentlig vil have modet til at tænke fundamentalt anderledes. Det vil tiden vise.

Kl. 19.30

Lad mig slutte med en lidt mere konkret tilgang til det foreliggende finanslovsforslag, hvor jeg med glæde har noteret, at der er afsat nye

lønsumsmidler til politiet. Jeg antager, at det nu gør det muligt at sikre de grønlandske politibetjente en løn på lige fod med deres danske kolleger, således som jeg har anmodet justitsministeren om. Her er det jo bemærkelsesværdigt, at til forskel fra forholdene i Grønland aflønnes alle færøske politifolk fuldt ud på lige fod med deres danske kolleger. Det har jeg så sent som i sidste måned fået bekræftet via den færøske politiforening.

På Færøerne kan det altså lade sig gøre at aflønne politifolk ens. Da de jo alle sammen er ansat under det danske Justitsministerium, skulle man tro, at det var en smal sag at gøre det samme, for så vidt angår de grønlandske politibetjente.

Jeg konstaterer også med glæde, at der er særlige midler til behandling af seksuelt afvigende kriminelle. Det har jeg bedt om i forhold til de grønlandske indsatte i Danmark, der har disse problemer. Jeg antager nu, at det vil ske i fremtiden.

Det er i det hele taget en glæde at konstatere, at justitsministeren har hørt mine opfordringer og nu er på vej med en aftale vedrørende Herstedvester, der vil give de grønlandske indsatte en række nye behandlingsmuligheder og dermed nyt håb om endelig at kunne vende hjem igen.

Desværre må jeg også konstatere, at der fortsat sker nedskæringer over for de institutioner, der servicerer Grønland fra Danmark, ikke mindst for så vidt angår Kort- og Matrikelstyrelsen. Det er ødelæggende for den helt nødvendige kortlægning af landet, der både er forudsætningen for sikkerheden til søs, for trafikikkerheden og for erhvervsudviklingen. Jeg håber, at finansministeren vil sikre de grønlandske interesser i denne proces, på samme måde som han så positivt har gjort det i forhold til istjenesten og andre indsatsområder under Meteorologisk Institut.

Desværre konstaterer jeg også, at man i en tid, hvor alle er enige om, at en forstærket forskningsindsats er fremtiden for vor del af kloden, fortsat skærer ned på den arktiske forskning. Det burde være lige omvendt. Arktis er et forskningsmæssigt skatkammer, som Danmark og Grønland i fællesskab bør få langt mere ud af, end tilfældet er i dag.

Lad mig i den sammenhæng også minde om, at jeg sidste år foreslog, at Danmark nu aktivt gik ind og støttede det fremragende initiativ, som er udsprunget af det arktiske samarbejde,